

Underbilag 2 til Bilag 17.

Til Folketingets Udvalg angaaende Lovforslaget om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Paa et i København den 2. Oktober d. A. afholdt Møde, hvor næsten alle Landets Amtsfuldmægtige var repræsenterede, blev det overdraget undertegnede Udvalg overfor Regering og Rigsdag at andrage om, at den Amtsfuldmægtige før Retsplejelovens Ikrafttræden tilkommende Ret til paa Grundlag af 3 Aars Virksomhed som saadan at faa Beskikkelse som Sagfører ved Underret maa blive gengivet os ved den nu forestaaende Revision af Retsplejeloven. Efter Retsplejelovens § 1031 tilkommer denne Ret kun de Amtsfuldmægtige, som ved Lovens Ikrafttræden havde 3 Aars Virksomhed bag sig, medens de yngre Fuldmægtige ved Lovens § 122 udelukkes fra Adgang til Sagførervirksomhed. Denne Bestemmelse kræver for at blive Sagfører som praktisk Uddannelse 3 Aars Virksomhed som Sagførerfuldmægtig, Retsskriver, Politimester eller Fuldmægtig ved en Ret, Dommer eller Politimester, saaledes at Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger kan sammenlægges til Udbringelse af det omhandlede Tidsrum.

Vi tillader os at paapege det urimelige i den saaledes stedfundne Udelukkelse. Bortset fra Sagførerfuldmægtigvirksomhed maa vi mene, at vor Uddannelse skaber et lige saa godt Grundlag for en forsvarlig Udførelse af en Sagførers Gerning som de foran nævnte Bestillinger. Ikke blot giver vort mangesidige Arbejde en Udvikling af den almindelige Modenhed, Erfaring og juridiske Evne, som ikke staar tilbage for nogen anden juridisk Virksomhed, men denne Uddannelse berører saa omfattende Dele af en Sagførers praktiske Virksomhed, at den vil være af overordentlig Betydning for ham. Under Amternes Virksomhed samler sig en meget væsentlig Del af Statens og Kommunernes juridiske og praktisk-administrative Forvaltning til Afgørelse eller til Betænkning overfor de forskellige Ministerier. Vi behøver i saa Henseende blot at pege paa Amternes Virksomhed som Pupilautoritet, det omfattende Arbejde med alle familieretlige Sager, Myndigheden indenfor Stempel-, Skatte-, og Gebyrlovgivningen, Overtilsynet med den kommunale Styrelse, Udfornning og Instruktser og Reglementer for Tjenestemænd m. v. Ogsaa til en Sagførers Virksomhed indenfor den judicielle Administration giver Arbejdsomraadet paa Amterne gode Forudsætninger. Der kan her henvises til Behandlingen af de talrige Andragender om fri Proces, der forudsætter et Skøn over Domsresultatet, og talrige andre processuelle Bevillinger, Revisionen af Eksekutorboer og Amternes Stilling som Appellinstans overfor mellemkommunale Tvistigheder og med Hensyn til kommunale Afgørelser indenfor den sociale Virksomhed m. v. Vi formaar ikke at indse, at f. Eks. en Politie eller Retsfuldmægtigs eller en Retsskrivers Virksomhed som Uddannelse til Sagførervirksomhed staar Maal med Amtsfuldmægtigenes.

Vi er saaledes overbeviste om, at vor lille Kreds af Jurister ikke blot ikke vil bidrage til at sænke Sagførernes Standard, men vil kunne tilføre den Værdier af Betydning for Standen selv.

Det maa ogsaa forekomme Amtsfuldmægtigene ejendommeligt, at de hidtil i samme Omfang som Dommer- og Politifuldmægtige har haft Adgang til juridiske Embeder som Dommere ved Landsret og Underret og som Politimestre, men at Lovgivningen dog udelukker dem fra Virksomhed som Sagfører ved Underret. Man skulde dog ikke synes, at denne Stilling maatte kræve større Forudsætninger end hine. Skulde man finde dem ukvalificerede til Sagførervirksomhed, maatte man ogsaa anse dem